

Een artikel uit het Amsterdams Stadsblad van 19 december 2001 ' 1

Domme bewoner snapt Zuidas niet'

ZUIDERAMSTEL - 'Alles is communicatie' en 'de bewoner centraal'.

Twee kreten uit de nota Zuidasaccenten, waarin het stadsdeel Zuideramstel een eigen visie presenteert op de Zuidas. Organisaties van omwonenden hebben echter het gevoel dat zij fungeren als 'klapvee'. De organisaties vinden maar weinig van hun inbreng terug in de nota. De Vrienden van het Beatrixpark zeggen te beseffen dat het een belangengroep niet snel zal lukken om al haar voorstellen terug te zien in een beleidsstuk. „Maar dat er helemaal niets van onze voorstellen is overgenomen, dat vinden we toch wel uiterst curieus,” zegt Beatrixpark-vriend Herman Wals.

Fel is ook de kritiek van de Vereniging Beethovenstraat-/Parnassusweg.

Afgelopen donderdag was er een conferentie met bewoners in de RAI over de Zuidasaccenten.

„Gemakshalve is de uitkomst van de conferentie al tevoren naar de drukker gebracht,” klaagt Lieneke Meurs van de Vereniging. „Wij zien een nieuwe trend: bewoners uitnodigen als klapvee. De bewoners mogen even zitten in een heuse conferentiezaal met ambtenaren die nog nooit een burger gesproken hebben.”

Dat bewonersgroepen weinig van hun commentaar terugvinden is volgens Meurs 'geen wonder': „In de nota staat dat de bevolking niets van de Zuidas snapt.” Ze verwijst naar een passage in Zuidasaccenten: 'Ook al zijn de bewoners goed geïnformeerd, toch lijkt het wel of de daadwerkelijke omvang van de veranderingen veler bevattingsvermogen te boven gaat.' „Ach ja,” verzucht Meurs, „Wij domme bewoners!”

De Stichting Tuinstad Buitenveldert heeft geen uitnodiging ontvangen. Een vergissing, erkent het stadsdeel. Rolf Ritter van de stichting zegt dat hij in geval van een uitnodiging wel naar de conferentie zou zijn gegaan: „Maar dan wel om voor te stellen met z'n allen weg te gaan. Wij zien die nota als een soort bezigheidstherapie voor het stadsdeel. Wat er in staat weten wij al lang.” Stadsdeelwethouder Piet Polderman, voor wie de nota geldt als een soort testament van zijn bestuursperiode, meent dat de bewoners vaak verkeerde verwachtingen hebben over waarop ze wel en waarop ze geen invloed kunnen uitoefenen. „De grote lijnen worden bepaald door de gemeenteraad, niet door het stadsdeel, dat is natuurlijk een complicatie. Maar er is nog heel veel meer om over te praten, over de leefbaarheid en ervoor zorgen dat de menselijke maat gerealiseerd wordt.”